

ment det rettest ikke for øjeblikket at foreslå ændringer i bestemmelsen, men at afvente udviklingen.

Efter de gældende regler består aldersrenten af et grundbeløb og forskellige *tillæg*. Af disse tillæg er nogle faste tillæg, idet de normalt ydes alle rentemodtagere, medens andre, således ægteskabstillæg, børnetillæg og personlige tillæg, ydes efter rentemodtagerens personlige forhold. Til de faste tillæg hører rentetillægget og beklædningstillægget, der udgør en procentdel af rentens grundbeløb, samt brændselstillægget, der gradueres efter rentemodtagerens indtægt og eventuelt helt kan falde bort. Foruden disse tillæg har der i de senere år med hjemmel i særlige love været ydet rentemodtagerne særlige eengangsytelser. Disse særlige ydelser og de foran nævnte faste tillæg til renten svarer til ca. en trediedel af grundbeløbene.

Det foreslås at *optage de nævnte tillæg som en del af grundbeløbene*. Der vil herved ske en forenkling af administrationen af lovbestemmelserne, og grundbeløbene vil blive udtryk for, hvilke beløb der normalt tilkommer rentemodtagerne.

Størrelsen af den invaliderente eller aldersrente, der tilkommer en person, er afhængig af størrelsen af den pågældendes indtægt og formue. Retten til at oppebære renten med dennes fulde grundbeløb er efter folkeforsikringsloven betinget af, at den berettigedes indtægt ikke overstiger en nærmere bestemt del af grundbeløbet. Såfremt indtægten overstiger dette beløb, fradrages en del af den overskydende indtægt i renten. Invaliderenten kan dog ikke nedsættes under $\frac{1}{3}$ af grundbeløbet, medens aldersrenten, hvis den ville være mindre end $\frac{1}{12}$ af grundbeløbet, bortfalder. Ved beregningen af en persons indtægt med henblik på udregning af størrelsen af den rente, der tilkommer ham, er der hidtil sondret efter indtægtens art, således at der ved anvendelsen af *fradragsreglen* har været en særlig gunstig ordning med hensyn til indtægter, der var en følge af rentemodtagerens indsats for at bidrage til sin egen forsørgelse. Folkeforsikringsloven indeholder således bestemmelser om, at der ved renteberegningen helt ses bort fra en vis indtægt, som hidrører fra personligt arbejde. Denne grænse er for aldersrentemodtagere et beløb svarende til halvdelen af rentens grundbeløb og for invaliderentemodtagere et beløb svarende til det fulde grundbeløb. Endvidere er der regler om, at der kan ses bort fra en vis indtægt af livrente, pension el. lign. og for invaliderentemodtagere særlig af indtægt af en af den pågældende selv tegnet frivillig ulykkesforsikring. Endelig kan der ses bort fra en vis indtægt ved understøttelse eller en legatindtægt. Omvendt skal der foretages større fradrag for en egentlig formueindtægt med den virkning, at renten nedsættes med et beløb svarende til indtægten. Om de hensyn, der ligger bag de forskellige fradragsregler, kan henvises til folkeforsikringskommissionens betænkning side 7 og følgende.

Den udvikling, der i de senere år har været med hensyn til ind-